

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci žalobcu: **P. T.**, *zastúpeného advokátom JUDr. J. K.*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 3. júla 2006, číslo 27667/06-1409, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. januára 2008 č. k. 2 S 16/2006-37, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. januára 2008 č. k. 2 S 16/2006-37 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a potvrdené prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou zo dňa 4. mája 2006, číslo R-17676/2006-5334 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon). Služobný úrad prepustil žalobcu zo služobného pomeru na tom skutkovom základe, že v nočnej zmene dňa 26.03.2006 na stanovisku dovoz na hraničnom prechode PCÚ U. nedôslednou,

povrchne a nedbalo vykonanou colnou kontrolou motorového vozidla zn. A. ev. č. X. prepustil v predmetnom motorovom vozidle cigarety v celkovom množstve 220 škatuliek cigariet zn. P. S. označených kontrolnou známkou UA na značenie tabakových výrobkov, čím konal v rozpore so zákonom. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je správne a zákonné a žalobca v žalobe neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by bolo preukázané porušenie alebo ohrozenie jeho subjektívnych práv a ani sa nepreukázalo, že by správne orgány pri hodnotení vykonaných dôkazov porušili zákon.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a tiež rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou o prepustení zo služobného pomeru číslo R-17676/2006-5334 zo dňa 4. mája 2006 a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Tvrdil, že krajský súd pochybil, keď si v danej veci osvojil právny názor žalovaného, že žalobca porušil služobnú disciplínu zvlášť hrubým spôsobom, keď v nočnej zmene dňa 26.03.2006 na stanovisku dovoz na hraničnom prechode PCÚ U. údajne nedôslednou, povrchne a nedbalo vykonanou colnou kontrolou motorového vozidla zn. A. ev. č. X. prepustil v predmetnom motorovom vozidle cigarety v celkovom množstve 220 škatuliek cigariet zn. P. S. označených kontrolnou známkou UA na značenie tabakových výrobkov, čím mal konať v rozpore so zákonom. Ďalej tvrdil, že pašované cigarety nebolo možné odhaliť bežnou kontrolou a tvrdenie právneho zástupcu žalovaného, že na odhalenie pašovaných cigariet neboli potrebné žiadne pomôcky, je v rozpore s obsahom spisu a fotodokumentácie (22 kartónov cigariet bolo nájdených resp. rafinované ukrytých v dutinách sedadiel, v operadle sedadla, v zadnom blatníka vozidla a vo vnútornom zadnom odkladacom priestore). Poukázal aj na to, že vozidlo zn. A., ktoré kontroloval na hraničnom priechode PCÚ U. dňa 26.03.2006 a ktoré prevážalo cigarety, bolo po jeho kontrole zastavené hliadkou polície asi po 20 minútach na križovatke ciest U. – L. – K., čo je asi 10km od hraničného priechodu. Policajti zastavili vozidlo len preto, lebo mali informáciu, že preváža cigarety. Žalobca nemal túto informáciu a nemal dôvod vo vozidle vykonať úplnú vnútornú colnú kontrolu. Uvedené vozidlo navyše ani nebolo v opatrení na štátnej hranici v počítačovej evidencii, a ani nebola požiadavka od iných policajných orgánov na vykonanie úplnej vnútornej colnej kontroly. Denne prejde v dovoze cez hraničný priechod U. asi 500 vozidiel, a je nemožné vykonať u všetkých vozidiel úplnú vnútornú colnú kontrolu t.j. demontovať jednotlivé časti vozidla (sedadlá, blatníky, dvere, rezervné koleso, atď.). V odvolaní zopakoval tvrdenie, že na pracovisku PCÚ U. neboli vytvorené podmienky pre prácu colníkov tak, aby mohli vo vozidle vykonať úplnú vnútornú colnú kontrolu. Kontrolu vykonávali tak, že auto sa odstavilo na odstavné parkovisko, kde sa kapacitne zmestili len 3 autá.

Nemali k dispozícii žiadnu montážnu jamu ani žiadne náradie; žalobca žiadne náradie, napr. kľúče, svietidlá, na vykonávanie špeciálnych kontrol u vozidiel nikdy od nadriadeného proti podpisu neprebral. Skutočnosť, že neboli vytvorené vhodné podmienky na pracovisku, žalobca aj iní colníci opakovane namietali na poradách, o čom je aj vyhotovený zápis. Poukázal na ustanovenie § 45 písm. d) zákona, podľa ktorého nadriadený je povinný vytvárať priaznivé podmienky na riadny výkon štátnej služby a na to, že tá skutočnosť, že nadriadený nevytvoril takéto podmienky, nemôže byť na ujmu žalobcu. Tvrdil, že je vážnym pochybením žalovaného, keď nevypočuli hliadku polície, ktorá prvá prišla do styku s osádkou vozidla zn. A., v ktorom boli ukryté pašované cigarety v počte 22 kartónov. Toto vozidlo bolo zastavené až na križovatke ciest U. – L. – K. asi po 20 minútach od času, kedy u neho vykonal kontrolu žalobca na hraničnom priechode U.. Miesto zastavenia je vzdialené asi 10km od hraničného priechodu U.. Osádka vozidla mala dosť času na to, aby pašované cigarety naložila do vozidla po kontrole na štátnej hranici. Vozidlo zn. A. nebolo odsledované hliadkou OHK U. od okamihu prestupu cez štátnu hranicu až po miesto zastavenia, t.j. križovatka ciest U. – L. L. – K.. Iná by bola situácia, keby vozidlo bolo zastavené hneď za rampou po kontrole žalobcom. Rešpektuje stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 09.05.2002, sp. zn. 5 Sž 35/2002, podľa ktorého dôvody prepustenia colníka zo služobného pomeru pre porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti nemusia mať charakter úmyselného konania, ale to v praxi nemôže znamenať, že v každom prípade sa bude takéto konanie colníka kvalifikovať ako porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Uviedol ďalej, že každý prípad je individuálny a rozhodujúcim kritériom je, že akým spôsobom bol tovar ukrytý vo vozidle. V danom prípade sú pochybnosti, či vôbec cigarety v čase kontroly žalobcom boli ukryté vo vozidle zn. A.. Keby sa aj pripustila možnosť, že boli, čo nebolo jednoznačne preukázané, tak žalobca tvrdí, že je nemožné, aby colník vykonal v každom vozidle úplnú vnútornú colnú kontrolu. Colník by musel demontovať jednotlivé časti vozidla, v službe je 12 hodín a počas tejto služby v dovoze prejde z Ukrajiny cez hraničný priechod U. asi 500 vozidiel. Na záver uviedol, že je toho právneho názoru, že prvostupňový súd mal zrušiť napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie, lebo rozhodnutie správneho orgánu nie je v súlade so zákonom.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. K veci uviedol, že pred vydaním rozhodnutia bolo bezpochyby preukázané, že žalobca svojím nedôsledným a povrchným vykonaním colnej kontroly prepustil na územie SR cigarety v celkovom množstve 220 škatuliek, čím hrubo porušil povinnosti colníka uvedené v § 44 ods. 3 zákona. K námietke žalobcu, že bežnou kontrolou nebolo možné odhaliť pašované cigarety uviedol, že ukončenie colnej

kontroly vo vozidle dňa 26.03.2006 bolo zaznamenané žalobcom v programe T. v čase 10.45 hod., križovatka L. - K. je vzdialená od HP U. cca 5km, z čoho vyplýva, že predmetné vozidlo sa pohlo z colného priestoru v čase po 10.45 hod., ak by sa vozidlo zastavilo v obci U. za účelom naloženia cigariet do vozidla a ich ukrytia do priestorov, čo znamená rozobratie týchto priestorov, poukladanie cigariet do týchto priestorov a následne zakrytie týchto priestorov, nebolo možné z časového hľadiska, aby bolo predmetné vozidlo zastavené na križovatke K. – L. príslušníkmi PZ o 11.00 hod. Na základe vyhodnotenia týchto faktov nebolo potrebné vykonávať žiaden špeciálny dôkaz. Príslušníci predmetné vozidlo zastavili pri vykonávaní svojej kontrolnej činnosti ako jedno z vozidiel prichádzajúce od smeru HP U. a bežnou kontrolou na ceste zistili dovoz cigariet vo vozidle, čo potvrdzuje skutočnosť, že tieto cigarety mohol a mal žalobca bez problémov vykonaním bežnej colnej kontroly vo vozidle odhaliť. K námietke žalobcu, že neboli vytvorené podmienky pre prácu colníkov, a teda aj z tohto dôvodu žalobca nemohol nájsť úkryty, kde boli pašované cigarety, žalovaný uviedol, že z fotodokumentácie je zrejmé, v ktorých priestoroch, a akým spôsobom, boli cigarety v týchto priestoroch uložené. Nakoľko sa jednalo o časti vozidla (sedadlá, odkladací priestor, blatníky vo vozidle), ktoré poslúžili ako úkryt, neboli špeciálne vytvorené, z uvedeného dôvodu nebolo potrebné vyhotovovať fotodokumentáciu pred rozobratím týchto priestorov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca dôslednou kontrolou mal a musel by odhaliť tieto cigarety. Ďalej žalovaný pokladal za nevyhnutné uviesť, že RCÚ v každom prípade zistenia porušenia služobnej disciplíny vedie konanie, v ktorom pred vydaním rozhodnutia zisťuje presne a úplne všetky okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu služobnej disciplíny, a až po zistení presného a skutočného stavu veci a okolností, za ktorých došlo k porušeniu služobnej disciplíny posúdi, či došlo k zvlášť hrubému porušeniu služobnej disciplíny a je nutné colníka prepustiť zo služobného pomeru alebo na obnovenie služobnej disciplíny postačí uloženie niektorého z disciplinárnych opatrení podľa § 49 zákona. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že v konaní nebol vypočutý príslušník OHK U., ktorý vykonal u vodiča pasovú kontrolu, žalovaný uviedol, že títo policajti tzv. pasováci majú povinnosť v každom vozidle vykonávať bezpečnostnú kontrolu a policajt svojou výpoveďou by len potvrdil, že bežnou kontrolou nebolo možné zistiť žiadne úkryty cigariet. Za výkon colnej kontroly je na hraničnom prechode zodpovedný jedine colník. K námietke žalobcu, že každý prípad je individuálny a rozhodujúcim kritériom je, že akým spôsobom bol tovar ukrytý vo vozidle, žalovaný uviedol, že každý prípad sa posudzuje jednotlivo, posudzujú sa všetky rozhodné okolnosti a až po ich zhodnotení sa vydáva rozhodnutie, či bolo zistené porušenie služobnej disciplíny a či vznikol dôvod na prepustenie zo služobného pomeru.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP. Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol na odvolacom pojednávaní podľa § 250ja ods. 3 OSP dňa 21. januára 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmvacieho konania je preskúvanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a potvrdené prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou zo dňa 4. mája 2006, číslo R-17676/2006- 5334 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona. Služobný úrad prepustil žalobcu zo služobného pomeru na tom skutkovom základe, že v nočnej zmene dňa 26.03.2006 na stanovisku dovoz na hraničnom prechode PCÚ U. nedôslednou, povrchno a nedbalo vykonanou colnou kontrolou motorového vozidla zn. A. ev. č. X. prepustil v predmetnom motorovom vozidle cigarety v celkovom množstve 220 škatuliek cigariet zn. P. S. označených kontrolnou známkou UA na značenie tabakových výrobkov, čím konal v rozpore so zákonom. Podstatou námietok žalobcu boli opakované tvrdenia, že on neporušil služobnú disciplínu zvlášť hrubým spôsobom, lebo bežnou kontrolou nebolo možné odhaliť pašované cigarety a policajti zastavili predmetné vozidlo len preto, lebo mali informáciu, že preváža cigarety. Žalobca tiež namietal, že na úplnú vnútornú kontrolu neboli vytvorené podmienky. So všetkými relevantnými námietkami žalobcu sa vyporiadal už žalovaný správny orgán v odôvodnení preskúmvaného rozhodnutia ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd SR preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmvaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP v znení zákona č. 384/2008 Z. z., účinnom od 15.10.2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Keď teda krajský súd dospel k právnemu záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmvaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd z dôvodov, uvedených vyššie, za správny. Správne orgány oboch stupňov si pre záver, že žalobca svojim konaním porušil základné povinnosti colníka, porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, zadovážili dostatok skutkových podkladov a vyvodili z nich správny právny záver.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správne orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 21. januára 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová